

Έπεσε η μάσκα της κυβερνητικής υποκρισίας για την εκδίωξη των Αντεισαγγελέων Εφετών Οικονομικού Εγκλήματος κκ Γρ Πεπόνη και Σπ Μουζακίτη.

Ιωάννης Σακκάς, Πρώην Εισαγγελέας Πρωτοδικών, Αθήνα 12/2/2012

Δεν έπιασε το κόλπο της κυβέρνησης να εκδιωχθούν από τη θέση τους οι δύο Αντεισαγγελείς Εφετών Αθηνών Δίωξης Οικονομικού Εγκλήματος με το πρόσχημα της προώθησης της ίδιας αίτησής τους να αντικατασταθούν αλλά με τη μομφή ότι προσέβαλαν το κύρος της δικαιοσύνης, επειδή οι καταγγελίες τους για παρεμβάσεις στο έργο τους τέθηκαν δύο φορές στο αρχείο από αντεισαγγελέα του Αρείου Πάγου. Στις 9-2-2012 το 11μελές Ανώτατο Δικαστικό Συμβούλιο (ΑΔΣ) αποφάσισε, με πλειοψηφία 7 προς 4, την παραμονή τους στις θέσεις τους, μη κάνοντας δεκτό το ερώτημα του υπουργού δικαιοσύνης για αντικατάστασή τους. Μειοψηφούντες μεταξύ άλλων ήταν η Πρόεδρος και ο Εισαγγελέας του Αρείου Πάγου, ήτοι πρόσωπα που εκλέχθηκαν και διορίστηκαν από την εκτελεστική εξουσία σύμφωνα με το άρθρο 90§5 του Συντάγματος και άλλοι δύο δικαστές. Η δημοκρατική απάντηση της πλειοψηφίας του ΑΔΣ, ότι οι δύο Εισαγγελείς Δίωξης του Οικονομικού Εγκλήματος, δεν δημιούργησαν πρόβλημα στην δικαιοσύνη και ότι το έργο τους κατά την εισήγηση ήταν εξαιρετικό και ότι οι ίδιοι είναι «εργατικοί και μαχητικοί», αποστόμωσε το θράσος της εκτελεστικής εξουσίας (κυβέρνησης) και έριξε τη μάσκα της κυβερνητικής υποκρισίας να παρεμβαίνει και να ρίχνει χτυπήματα κάτω από τη μέση, με τη μομφή της προσβολής του κύρους της δικαιοσύνης, σε εισαγγελικούς λειτουργούς που θέλουν να διενεργούν σε βάθος ποινική έρευνα.

Οι δύο Αντεισαγγελείς Εφετών Αθηνών με την καταγγελία τους –παραίτησή τους προς το ΑΔΣ από τη θέση του οικονομικού εισαγγελέα στις 28-12-2011 με την αγανακτησμένη έκφραση «Δεν δεχόμαστε να είμαστε εισαγγελείς υπό απαγόρευση και καθ' υπαγόρευση» και τις μετέπειτα προφορικές και γραπτές διευκρινήσεις τους, ουσιαστικά κατήγγειλαν ότι δεν δέχονται οιαδήποτε οδηγία, σύσταση ή υπόδειξη για ουσιαστικό ή δικονομικό θέμα σε υποθέσεις οικονομικών εγκλημάτων που ερευνούσαν και ερευνούν στα πλαίσια των αρμοδιοτήτων τους ως Οικονομικοί Εισαγγελείς. Πράγματι, σύμφωνα με το νόμο και ειδικά με το άρθρο 19§3 περί εποπτείας δικαστηρίων και εισαγγελιών, του Κώδικα Οργανισμού Δικαστηρίων και Δικαστικών Λειτουργών (Ν 1756/1988 ως αντικατεστάθη με το άρθρο 6§2 του Ν. 1868/1989, ΦΕΚ Α 230), οποιαδήποτε οδηγία, σύσταση ή υπόδειξη σε δικαστικό λειτουργό για ουσιαστικό ή δικονομικό θέμα σε συγκεκριμένη υπόθεση ή κατηγορία υποθέσεων είναι ανεπίτρεπτη και συνιστά πειθαρχικό αδίκημα.

Οι δύο Εισαγγελείς έρευνας Οικονομικού Εγκλήματος με ανακοίνωσή τους και τις πρόσφατες καταγγελίες και διευκρινήσεις τους, προφορικές και γραπτές, στον κο Αντεισαγγελέα του Αρείου Πάγου, κατήγγειλαν παρεμβάσεις στο έργο τους σύμφωνα με τις παραπάνω νομικές διατάξεις και ουσιαστικά κατήγγειλαν, τους παρεμβαίνοντες στο έργο τους σε ποινική έρευνα επί δικογραφιών ειδικά σπουδαίου οικονομικού εγκλήματος και υπέδειξαν έτσι τους δράστες του εγκλήματος της πρόκλησης και παρότρυνσης με οιοδήποτε τρόπο κατά το άρθρο 186 του Ποινικού Κώδικα. Είχαν υποχρέωση, εν ονόματι του όρκου τους ως δικαστικοί και εν ονόματι του Ελληνικού Λαού, να μην υποκύψουν σε οιασδήποτε μορφής παρέμβαση στο έργο τους (ποινική έρευνα). Έτσι ΠΡΟΧΩΡΗΣΑΝ ΜΕ ΣΘΕΝΟΣ Ήταν μαχητικοί. ΚΑΤΗΓΓΕΙΛΑΝ ΤΑ ΧΤΥΠΗΜΑΤΑ ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΤΗ ΜΕΣΗ και προστάτευσαν το κύρος της δικαιοσύνης. Μετά από αυτά, και με τις

δικογραφίες που επεξεργάστηκαν οι δύο Εισαγγελείς και έγιναν γνωστές στο ευρύ κοινό (ΕΛ ΣΤΑΤ κλπ) διαφάνηκε πλέον από αθρόα δημοσιεύματα για λογαριασμό ποιών ήταν οι παρανόμως παρεμβαίνοντες και προτρέποντες αυτούς να βιαστούν, ουσιαστικά να μην επιτελέσουν σε βάθος το Εισαγγελικό Καθήκον τους για ποινική έρευνα και να τελέσουν παράβαση καθήκοντος (άρθρο 259 ΠΚ) ή αποδοχή παρότρυνσης (άρθρο 186 ΠΚ).

Τα δημοσιεύματα της 12/2/2012 κυριακάτικης εφημερίδας «Real news» (www.real.gr) στο πρωτοσέλιδο και στις σελίδες 28-29 με τίτλους «Στο φως οι πιέσεις στους εισαγγελείς-Ποίοι υπουργοί και ανώτατοι δικαστικοί παρενέβησαν στο έργο των Πεπώνη και Μουζακίτη για τα CDS και τις λίστες με τους φοροφυγάδες» και «Οι παρεμβάσεις που δεχθήκαμε», θέτουν θέμα αυτεπάγγελτης εφαρμογής των διατάξεων αναγκαστικού δικαίου (jus cogens) περί παράβασης των ως άνω άρθρων, α) 19§3 περί εποπτείας δικαστηρίων και εισαγγελιών, του Κώδικα Οργανισμού Δικαστηρίων και Δικαστικών Λειτουργών (Ν 1756/1988 ως αντικατεστάθη με το άρθρο 6§2 του Ν. 1868/1989, ΦΕΚ Α 230), καθόσον οποιαδήποτε οδηγία, σύσταση ή υπόδειξη σε δικαστικό λειτουργό για ουσιαστικό ή δικονομικό θέμα σε συγκεκριμένη υπόθεση ή κατηγορία υποθέσεων είναι ανεπίτρεπτη και συνιστά πειθαρχικό αδίκημα και β) 186 του Ποινικού Κώδικα (6ο κεφάλαιο Επιβουλή της δημόσιας τάξης) περί πρόκλησης και παρότρυνσης (σε κακούργημα ή πλημμέλημα) με οιοδήποτε τρόπο για παροτρυνόμενη παράβαση καθήκοντος (άρθρο 259 ΠΚ) προς τους δύο ως άνω Εισαγγελείς Οικονομικών Εγκλημάτων να μην επιτελέσουν ανεξάρτητα και κατά συνείδηση το εισαγγελικό τους καθήκον ποινικής έρευνας σε βάθος, εξού και η ρητή δεδηλωμένη αγανάκτησή τους «Δεν δεχόμαστε να είμαστε εισαγγελείς υπό απαγόρευση και καθ' υπαγόρευση».

Κατά το σκέλος δε που οι παρεμβάσεις στην εισαγγελική έρευνα αφορούν μέλη της κυβέρνησης, καταφανώς τίθεται θέμα με το Νόμο περί ποινικής ευθύνης υπουργών κλπ και η Βουλή ως συλλογικό όργανο με το άρθρο 86 του Συντάγματος, ως Συνταγματικός Εισαγγελέας έχει ευθύνη να επέμβει αυτεπάγγελτα. Να δούμε αν τριάντα βουλευτές, έστω και από τη μικρή αντιπολίτευση, έχουν το σθένος του Συνταγματικού Εισαγγελέα σύμφωνα με τα άρθρα 86 του Συντάγματος και 36 (περί αυτεπάγγελτης δίωξης) του Ποινικού Κώδικα.-

Ιωάννης Σακκάς, Πρώην Εισαγγελέας Πρωτοδικών, Αθήνα 12/2/2012